

Bruxelles, 13 martie 2020
REV4 – înlocuiește avizul (REV2) din
data de 20 martie 2019

AVIZ CĂTRE PĂRȚILE INTERESATE

RETRAGEREA REGATULUI UNIT ȘI LEGISLAȚIA UE ÎN DOMENIUL ALIMENTAR

Cuprins

INTRODUCERE.....	3
A. SITUAȚIA JURIDICĂ DUPĂ ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE	4
1. ETICHETAREA PRODUSELOR ALIMENTARE ȘI INFORMAȚIILE PRIVIND PRODUSELE ALIMENTARE ȘI MĂRCILE DE SALUBRITATE ȘI DE IDENTIFICARE	4
2. INGREDIENTE ALIMENTARE, COMPOZIȚIA ALIMENTELOR, CONTAMINANȚI ȘI LIMITE ALE REZIDUURILOR; MATERIALE CARE VIN ÎN CONTACT CU PRODUSELE ALIMENTARE	5
3. CERINȚA PENTRU OPERATORII ECONOMICI DIN SECTORUL ALIMENTAR ȘI TITULARII DE AUTORIZAȚII SAU REPREZENTANȚII ACESTORA DE A AVEA SEDIUL ÎN UE; DEPUNEREA CERERILOR DE ACORDARE A AUTORIZAȚIILOR UE PRIN INTERMEDIUL UNUI STAT MEMBRU AL UE	7
4. NORMELE PRIVIND PRODUCȚIA ALIMENTARĂ/NORMELE PRIVIND IGIENA ALIMENTARĂ, IRADIEREA PRODUSELOR ALIMENTARE, STANDARDELE DE COMERCIALIZARE, CERTIFICATELE DE CAPTURĂ (PRODUSE PESCĂREȘTI)	8
4.1. Produse alimentare de origine animală.....	8
4.1.1. Intrarea în UE a produselor alimentare de origine animală din Regatul Unit.....	8
4.1.2. Tranzitul produselor de origine animală dintr-un stat membru al UE, printr-o țară terță, către alt stat membru al UE.....	10
4.1.3. Tranzitul produselor de origine animală dintr-o țară terță, prin UE-27, către o altă țară terță.....	11
4.2. Produse alimentare de origine neanimală.....	12

4.3.	Produse alimentare iradiate	12
4.4.	Respectarea limitelor de iradiere cu cesiu radioactiv	13
4.5.	Standarde de comercializare pentru anumite produse alimentare importate.....	13
4.6.	Certificate de captură (produse pescărești).....	15
B.	DISPOZIȚII RELEVANTE PRIVIND SEPARAREA ALE ACORDULUI DE RETRAGERE	15
1.	PRODUSE ALIMENTARE DE ORIGINE NEANIMALĂ.....	15
2.	ALIMENTE DE ORIGINE ANIMALĂ.....	16
C.	NORMELE APLICABILE PRODUSELOR ALIMENTARE ÎN IRLANDA DE NORD DUPĂ ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE	16
ANEXA 1:	LEGISLAȚIA UE ÎN DOMENIUL ALIMENTAR ARMONIZEAZĂ ETICHETAREA PRODUSELOR ALIMENTARE PLASATE PE PIAȚA UE.....	19

INTRODUCERE

La 1 februarie 2020, Regatul Unit s-a retras din Uniunea Europeană și a devenit o țară terță¹. Acordul de retragere² prevede o perioadă de tranziție care se încheie la 31 decembrie 2020³. Până la această dată, dreptul UE se va aplica integral Regatului Unit și pe teritoriul acestuia⁴.

În perioada de tranziție, UE și Regatul Unit vor negocia un acord privind un nou parteneriat, care să prevadă în special o zonă de liber schimb. Cu toate acestea, nu este sigur că un astfel de acord va fi încheiat și va intra în vigoare la sfârșitul perioadei de tranziție. În orice caz, un astfel de acord va crea o relație care, în ceea ce privește condițiile de acces pe piață, va fi foarte diferită de participarea Regatului Unit la piața internă⁵, la uniunea vamală a UE, precum și la domeniul TVA și al accizelor.

Prin urmare, tuturor părților interesate, în special operatorilor economici, li se amintește situația juridică aplicabilă după încheierea perioadei de tranziție (Partea A de mai jos). Prezentul aviz se referă, de asemenea, la cazul în care produsele alimentare au fost plasate pe piață înainte de încheierea perioadei de tranziție și la anumite dispoziții relevante în materie de separare ale Acordului de retragere (partea B de mai jos), precum și la normele aplicabile în Irlanda de Nord după încheierea perioadei de tranziție (partea C de mai jos).

Recomandări pentru părțile interesate:

Ținând seama de consecințele expuse în prezentul aviz, operatorilor din sectorul alimentar li se recomandă, în special:

- să aibă un sediu în UE, dacă acesta este impus de legislația UE, și să menționeze acest lucru pe etichetele corespunzătoare și
- să adapteze canalele de distribuție, pentru a ține seama de cerințele în materie de import.

---

¹ O țară terță este o țară care nu este membră a UE.

² Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 7) („Acordul de retragere”).

³ Perioada de tranziție poate fi prelungită o singură dată, înainte de 1 iulie 2020, cu până la unul sau doi ani [articolul 132 alineatul (1) din Acordul de retragere]. Până în prezent, guvernul Regatului Unit a exclus o astfel de prelungire.

⁴ Cu anumite excepții prevăzute la articolul 127 din Acordul de retragere, dintre care niciuna nu este relevantă în contextul prezentului aviz.

⁵ În particular, un acord de liber schimb nu include concepte legate de piața internă (în domeniul bunurilor și serviciilor), cum ar fi recunoașterea reciprocă, principiul țării de origine și armonizarea. De asemenea, un acord de liber schimb nu elimină formalitățile și controalele vamale, precum cele privind originea mărfurilor și a materialelor care intră în componența acestora, și nici interdicțiile și restricțiile referitoare la importuri și exporturi.

Vă rugăm să rețineți că:

Prezentul aviz nu se referă la:

- barierele fiscale din calea comerțului, în special tarifele, contingentele și regulile de origine;
- legislația fitosanitară a UE;
- sistemele de calitate ale UE, cum ar fi denumirile de origine protejate, indicațiile geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate;
- normele UE privind producția ecologică.

Aceste aspecte sunt tratate în alte avize.

A. SITUAȚIA JURIDICĂ DUPĂ ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE

După încheierea perioadei de tranziție, legislația UE în domeniul alimentar nu se va mai aplica Regatului Unit⁶. Acest lucru are, în special, următoarele consecințe:

1. ETICHETAREA PRODUSELOR ALIMENTARE ȘI INFORMAȚIILE PRIVIND PRODUSELE ALIMENTARE ȘI MĂRCILE DE SALUBRITATE ȘI DE IDENTIFICARE

Legislația UE în domeniul alimentar armonizează etichetarea produselor alimentare plasate pe piața UE. Normele aplicabile sunt cuprinse, în special, în actele legislative ale UE indicate în anexa 1.

Normele UE privind etichetarea produselor alimentare se aplică tuturor produselor alimentare plasate pe piața UE, independent de locul de producție al acestora.

După încheierea perioadei de tranziție, produsele alimentare vor trebui să respecte în continuare aceste norme.

În consecință, în unele cazuri, legislația UE în domeniul alimentar poate impune modificări ale etichetării produselor alimentare față de practica de etichetare a produselor alimentare originare din Regatul Unit în vigoare înainte de încheierea perioadei de tranziție. Printre exemplele de astfel de cerințe se numără următoarele:

- indicarea obligatorie a originii pe eticheta unui produs alimentar, dacă este cazul⁷;

---

⁶ În ceea ce privește aplicabilitatea legislației UE din domeniul alimentar în Irlanda de Nord, a se vedea partea C din prezentul aviz.

⁷ A se vedea, de exemplu, etichetarea „Agricultură UE” și „Agricultură non-UE” în conformitate cu articolul 24 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului sau etichetarea mierii ca „amestec de miere provenită din UE” sau „amestec de miere provenită din afara UE” [articolul 2 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2001/110/CE a Consiliului].

- indicarea obligatorie a numelui sau a denumirii comerciale și a adresei importatorului din UE de produse alimentare din Regatul Unit⁸;
- Mărcile de salubritate sau de identificare obligatorii în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 853/2004⁹. După încheierea perioadei de tranziție, marca de salubritate sau marca de identificare¹⁰ nu trebuie să mai includă abrevierea „CE”, dar trebuie să includă numele țării (în întregime sau sub forma codului ISO de două litere) în care se află unitatea și numărul aprobării unității respective¹¹;
- alte informații obligatorii, cum ar fi cele legate de metodele de producție și de standardele de comercializare: acesta este cazul ambalajelor care conțin ouă importate¹², al ouălor pentru incubație¹³, al cutiilor care conțin pui de o zi¹⁴ și al vinului¹⁵.

2. INGREDIENTE ALIMENTARE, COMPOZIȚIA ALIMENTELOR, CONTAMINANȚI ȘI LIMITE ALE REZIDUURILOR; MATERIALE CARE VIN ÎN CONTACT CU PRODUSELE ALIMENTARE

În conformitate cu legislația UE în domeniul alimentar, anumite produse alimentare nu trebuie plasate pe piață decât dacă au fost aprobate de Comisie (de exemplu, aditivii alimentari¹⁶, aromele alimentare¹⁷, aromele de fum¹⁸, vitaminele și

⁸ Articolul 8 alineatul (1) și articolul 9 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).

⁹ Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO L 139, 30.4.2004, p. 55).

¹⁰ Secțiunea I din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 853/2004.

¹¹ Este posibil ca un produs de origine animală să fie marcat (cu o marcă de salubritate sau de identificare) în conformitate cu legislația UE și, în plus, în conformitate cu cerințele unei țări terțe. Cu toate acestea, legislația UE nu permite ca produsul să poarte două marcaje, care să indice că unitatea are sediul în UE și în țara terță.

¹² Articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 589/2008 al Comisiei din 23 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului privind standardele de comercializare aplicabile ouălor (JO L 163, 24.6.2008, p. 6).

¹³ Articolul 3 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 617/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 privind standardele de comercializare a ouălor pentru incubație și a puilor de păsări de fermă (JO L 168, 28.6.2008, p. 5).

¹⁴ Articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 617/2008.

¹⁵ Articolul 119 litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

¹⁶ Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari (JO L 354, 31.12.2008, p. 16).

¹⁷ Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produsele alimentare (JO L 354, 31.12.2008, p. 34).

mineralele utilizate în produsele alimentare¹⁹, inclusiv în suplimentele alimentare²⁰ și în orice produs alimentar nou²¹, produsele alimentare care poartă mențiuni privind nutriția sau sănătatea²², anumite materiale care vin în contact cu produsele alimentare²³ și produsele alimentare modificate genetic²⁴).

Anumite produse alimentare sunt supuse unor cerințe specifice privind compoziția²⁵. Legislația UE în domeniul alimentar stabilește, de asemenea, limite pentru contaminanți^{26 27} și pentru nivelurile maxime de reziduuri de substanțe active utilizate la pesticide²⁸.

---

¹⁸ Regulamentul (CE) nr. 2065/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 noiembrie 2003 privind aromele de fum utilizate sau destinate utilizării în sau pe produsele alimentare (JO L 309, 26.11.2003, p. 1).

¹⁹ Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare (JO L 404, 30.12.2006, p. 26).

²⁰ Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare (JO L 183, 12.7.2002, p. 51).

²¹ Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 327, 11.12.2015, p. 1).

²² Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (JO L 404, 30.12.2006, p. 9).

²³ Regulamentul (UE) nr. 10/2011 al Comisiei din 14 ianuarie 2011 privind materialele și obiectele din plastic destinate să vină în contact cu produsele alimentare (JO L 12, 15.1.2011, p. 1), Regulamentul (UE) 2018/213 al Comisiei din 12 februarie 2018 privind utilizarea bisfenolului A în lacuri pentru învelișul interior al recipientelor destinate să vină în contact cu alimentele (JO L 41, 14.2.2018, p. 6).

²⁴ Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic (JO L 268, 18.10.2003, p. 1).

²⁵ Regulamentul (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind alimentele destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică, alimentele destinate unor scopuri medicale speciale și înlocuitorii unei diete totale pentru controlul greutateii (JO L 181, 29.6.2013, p. 35).

²⁶ Regulamentul (CEE) nr. 315/93 al Consiliului din 8 februarie 1993 de stabilire a procedurilor comunitare privind contaminanții din alimente (JO L 37, 13.2.1993, p. 1).

²⁷ Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale (JO L 164, 26.6.2009, p. 45).

²⁸ Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale (JO L 70, 16.3.2005, p. 1); Regulamentul (CE) nr. 470/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 de stabilire a procedurilor comunitare în vederea stabilirii limitelor de reziduuri ale substanțelor farmacologic active din alimentele de origine animală (JO L 152, 16.6.2009, p. 11).

Materialele care vin în contact cu produsele alimentare plasate pe piața UE sunt supuse normelor UE²⁹.

Legislația UE privind ingredientele alimentare și compoziția produselor alimentare, precum și legislația UE care stabilește limite pentru contaminanții și reziduurile din alimente, se aplică tuturor produselor alimentare plasate pe piața UE, independent de locul de producție al acestora. Același lucru este valabil și pentru materialele care vin în contact cu produsele alimentare.

3. CERINȚA PENTRU OPERATORII ECONOMICI DIN SECTORUL ALIMENTAR ȘI TITULARII DE AUTORIZAȚII SAU REPREZENTANȚII ACESTORA DE A AVEA SEDIUL ÎN UE; DEPUNEREA CERERILOR DE ACORDARE A AUTORIZAȚIILOR UE PRIN INTERMEDIUL UNUI STAT MEMBRU AL UE

În unele cazuri, anumite obligații impuse de legislația UE din domeniul alimentar sunt legate de locul de stabilire al anumitor persoane. Iată câteva exemple:

- Articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic impune ca solicitantul unei autorizații UE sau reprezentantul acestuia să aibă sediul în UE;
- Articolul 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare prevede că adresa sau sediul social din UE al unui producător, procesator sau vânzător responsabil pentru plasarea pe piață trebuie să figureze pe eticheta materialelor și a obiectelor care nu au intrat încă în contact cu produsele alimentare³⁰.

După încheierea perioadei de tranziție, unitățile din Regatul Unit nu mai îndeplinesc aceste cerințe.

Conform legislației UE din domeniul alimentar, în unele cazuri, pentru obținerea unei autorizații UE este necesară depunerea unui dosar de autorizare prin intermediul autorității competente a unui stat membru al UE. Iată câteva exemple:

- Articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 privind materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare impune ca cererile de autorizare a substanțelor să fie înaintate prin intermediul unei autorități competente a unui stat membru al UE;
- Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic impune ca cererile de acordare a autorizațiilor să

---

²⁹ Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare (JO L 338, 13.11.2004, p. 4).

³⁰ Legislația sectorială privind materialele care vin în contact cu produsele alimentare stabilește aceleași cerințe sau cerințe similare. A se vedea, în ceea ce privește materialele ceramice care vin în contact cu produsele alimentare, articolul 2a alineatul (1) din Directiva 84/500/CEE a Consiliului din 15 octombrie 1984 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind obiectele din ceramică ce vin în contact cu produsele alimentare (JO L 277, 20.10.1984, p. 12).

fie transmise Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) prin intermediul autorității competente a unui stat membru;

- Articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare impune ca cererea de acordare a autorizației să fie transmisă autorității naționale competente a unui stat membru.

După încheierea perioadei de tranziție, cererile prin intermediul autorității competente din Regatul Unit nu mai sunt posibile.

4. NORMELE PRIVIND PRODUCȚIA ALIMENTARĂ/NORMELE PRIVIND IGIENA ALIMENTARĂ, IRADIAREA PRODUSELOR ALIMENTARE, STANDARDELE DE COMERCIALIZARE, CERTIFICATELE DE CAPTURĂ (PRODUSE PESCĂREȘTI)

Legislația UE în domeniul alimentar stabilește norme pentru producția alimentară în UE și în țările terțe, în cazul în care produsele alimentare respective sunt plasate pe piața UE. Legislația UE în domeniul alimentar prevede, de asemenea, controale specifice la intrarea produselor alimentare în UE.

4.1. Produsele alimentare de origine animală³¹

4.1.1. Intrarea în UE a produselor alimentare de origine animală din Regatul Unit

După încheierea perioadei de tranziție, este interzisă intrarea în UE a produselor alimentare de origine animală din Regatul Unit, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite anumite cerințe, și anume:

- Regatul Unit este „înscris pe listă” de către Comisie în scopuri de sănătate publică³² și sănătate a animalelor³³. În ceea ce privește „înscriserea pe listă” a unei țări terțe, se aplică articolul 6

---

³¹ În ceea ce privește „produsele compuse” (și anume, produsele alimentare destinate consumului uman care conțin atât produse de origine animală prelucrate, cât și produse de origine vegetală), Decizia 2007/275/CE a Comisiei din 17 aprilie 2007 privind listele de animale și produse care urmează să fie supuse controalelor la punctele de control la frontieră în conformitate cu Directivele 91/496/CEE și 97/78/CE ale Consiliului (JO L 116, 4.5.2007, p. 9) și Regulamentul (UE) nr. 28/2012 al Comisiei din 11 ianuarie 2012 de stabilire a cerințelor de certificare pentru importul și tranzitul anumitor produse compuse pe teritoriul Uniunii și de modificare a Deciziei 2007/275/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1162/2009 (JO L 12, 14.1.2012, p. 1) stabilesc norme specifice.

³² Articolul 3 din Regulamentul delegat (UE) 2019/625 al Comisiei din 4 martie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele pentru intrarea în Uniune a transporturilor de anumite animale și mărfuri destinate consumului uman (JO L 131, 17.5.2019, p. 18).

³³ Articolul 8 din Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman (JO L 18, 23.1.2003, p. 11).

alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 853/2004³⁴, articolul 127 din Regulamentul (UE) 2017/625³⁵, articolul 4 din Regulamentul (UE) 2019/625³⁶ și articolul 8 din Directiva 2002/99/CE a Consiliului.

- Unitatea din Regatul Unit de la care produsul alimentar este expedit sau în care produsul alimentar este obținut sau preparat este „înscrisă pe listă” în scopuri de sănătate publică. În ceea ce privește „înscrisura pe listă” a unităților, se aplică articolul 6 alineatul (1) litera (b) punctele (i) și (ii) din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 și articolul 5 din Regulamentul (UE) 2019/625.
- Regatul Unit este „înscris pe listă” de către Comisie ca țară terță având un plan de control al reziduurilor aprobat în conformitate cu Directiva 96/23/CE³⁷ pentru animalele și produsele de origine animală specificate în acesta. Se aplică, în ceea ce privește „înscrisura pe listă” a unei țări terțe, capitolul VI din Directiva 96/23/CE.
- Produsele alimentare importate îndeplinesc toate cerințele de igienă a produselor alimentare stabilite la articolele 4-6 din Regulamentul (CE) nr. 852/2004³⁸ și la articolele 3, 4, 5, 7 și 8 din Regulamentul (CE) nr. 853/2004³⁹. Posibilitatea ca măsurile naționale să atingă standardele UE de igienă a produselor alimentare („dispozițiile privind flexibilitatea”), în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 și cu articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 853/2004, nu se mai aplică Regatului Unit.

Operatorii economici din sectorul alimentar care importă produse de origine animală se asigură că importul are loc numai dacă sunt

---

³⁴ Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO L 139, 30.4.2004, p. 55).

³⁵ Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

³⁶ Regulamentul delegat (UE) 2019/625 al Comisiei din 4 martie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele pentru intrarea în Uniune a transporturilor de anumite animale și mărfuri destinate consumului uman (JO L 131, 17.5.2019, p. 18).

³⁷ Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de monitorizare a anumitor substanțe și reziduuri ale acestora în animalele vii și în produsele de origine animală (JO L 125, 23.5.1996, p. 10).

³⁸ Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1).

³⁹ Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală (JO L 139, 30.4.2004, p. 55).

respectate condițiile sus-menționate după încheierea perioadei de tranziție⁴⁰.

După încheierea perioadei de tranziție, la intrarea în UE se verifică dacă sunt îndeplinite aceste cerințe, prin aplicarea controalelor obligatorii la frontieră, la primul punct de intrare pe teritoriul Uniunii:

- acest produs alimentar poate intra în UE numai prin „posturile de control la frontieră” desemnate pentru categoriile aprobate⁴¹;
- fiecare transport trebuie să fie supus controalelor privind documentele și identitatea, precum și unor controale fizice cu o frecvență adecvată⁴²;
- fiecare transport trebuie să fie însoțit de un certificat conform cu legislația UE în domeniul alimentar^{43 44};
- operatorul responsabil pentru un transport supus controalelor oficiale la posturile de control la frontieră trebuie să notifice în prealabil sosirea transportului, și anume cu cel puțin o zi lucrătoare înainte de sosirea preconizată, cu excepția cazului în care constrângerile logistice impun un timp de notificare mai scurt (în acest caz, se aplică o perioadă de notificare prealabilă de cel puțin patru ore înainte de data preconizată de sosire)⁴⁵.

Aceste controale fac obiectul taxelor stabilite la articolul 79 din Regulamentul (UE) 2017/625.

4.1.2. *Tranzitul produselor de origine animală dintr-un stat membru al UE, printr-o țară terță, către alt stat membru al UE*

În ceea ce privește tranzitul produselor de origine animală dintr-un stat membru al UE, printr-o țară terță, către alt stat membru al UE, se aplică următoarele:

---

⁴⁰ Articolul 6 alineatele (1)-(4) din Regulamentul (CE) nr. 853/2004.

⁴¹ Articolul 47 alineatul (1) și articolul 60 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 2017/625.

⁴² Articolul 49 alineatul (1) și articolul 54 din Regulamentul (UE) 2017/625 și articolul 4 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2129 al Comisiei (JO L 321, 12.12.2019, p. 122).

⁴³ Articolul 126 din Regulamentul (UE) 2017/625.

⁴⁴ Articolul 9 din Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman (JO L 18, 23.1.2003, p. 11).

⁴⁵ Articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1013 al Comisiei din 16 aprilie 2019 privind notificarea prealabilă a transporturilor de anumite categorii de animale și de mărfuri care intră în Uniune (JO L 165, 21.6.2019, p. 8).

- aceste produse pot intra din nou în UE numai printr-un post de control la frontieră desemnat⁴⁶;
- fiecare transport este supus unui control al documentelor, pentru a se verifica dacă produsele sunt efectiv originare din UE, precum și notificarea respectivă în TRACES⁴⁷;
- operatorul responsabil trebuie să notifice în prealabil sosirea transportului, și anume cu cel puțin o zi lucrătoare înainte de sosirea preconizată, cu excepția cazului în care constrângerile logistice impun un timp de notificare mai scurt (în acest caz, se aplică o perioadă de notificare prealabilă de cel puțin patru ore înainte de data preconizată de sosire)⁴⁸.

Aceste controale fac obiectul taxelor stabilite la articolul 79 din Regulamentul (UE) 2017/625.

Aceste dispoziții se aplică indiferent de condițiile pe care le-ar putea impune Regatul Unit pentru tranzitul pe teritoriul său.

4.1.3. *Tranzitul produselor de origine animală dintr-o țară terță, prin UE-27, către o altă țară terță*

În ceea ce privește tranzitul produselor de origine animală dintr-o țară terță, prin UE-27, către o altă țară terță, se aplică următoarele:

- aceste produse pot intra în UE-27 numai printr-un post de control la frontieră desemnat⁴⁹;
- tranzitul acestor produse va fi autorizat numai sub rezerva unor controale favorabile privind documentele și identitatea⁵⁰;
- transportul de produse este însoțit de Documentul sanitar comun de intrare și părăsește postul de control la frontieră în vehicule sau în containere de transport sigilate de autoritatea de la postul de control la frontieră⁵¹;
- transportul trebuie transportat direct, sub supraveghere vamală, fără ca bunurile să fie descărcate sau divizate, în termen de cel

⁴⁶ Articolul 37 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2019/2124 al Comisiei (JO L 321, 12.12.2019, p. 73).

⁴⁷ Articolul 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/625 și articolul 37 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2019/2124 al Comisiei.

⁴⁸ Articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1013 al Comisiei din 16 aprilie 2019 privind notificarea prealabilă a transporturilor de anumite categorii de animale și de mărfuri care intră în Uniune (JO L 165, 21.6.2019, p. 8).

⁴⁹ Articolul 47 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/625.

⁵⁰ Articolul 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/625 și articolul 19 literele (b) și (c) din Regulamentul delegat (UE) 2019/2124 al Comisiei (JO L 321, 12.12.2019, p. 73).

⁵¹ Articolul 19 litera (d) din Regulamentul delegat (UE) 2019/2124 al Comisiei.

mult 15 zile, de la postul de control la frontieră prin care a fost introdus în Uniune către un alt post de control la frontieră pentru a părăsi Uniunea⁵²;

Aceste controale fac obiectul taxelor stabilite la articolul 79 din Regulamentul (UE) 2017/625.

4.2. Produse alimentare de origine neanimală

Spre deosebire de produsele alimentare de origine animală, importul de produse alimentare de origine neanimală nu este supus cerințelor de înscriere pe listă a țărilor terțe și a unităților⁵³.

Statele membre ale UE trebuie să efectueze controale oficiale regulate asupra produselor alimentare de origine neanimală importate. Aceste controale se efectuează în funcție de riscuri, cu o frecvență adecvată. Controalele trebuie să acopere toate aspectele legislației din domeniul alimentar. În cazul unui risc cunoscut sau al unui risc emergent, se pot aplica normele UE care prevăd un nivel intensificat temporar al controalelor oficiale la posturile de control la frontieră desemnate ale UE⁵⁴.

4.3. Produse alimentare iradiate

Produsele alimentare tratate cu radiații ionizante sunt reglementate de legislația UE⁵⁵. După încheierea perioadei de tranziție, importul de produse alimentare iradiate din Regatul Unit în UE este interzis, cu excepția cazului în care instalațiile de iradiere din Regatul Unit sunt „înscrise pe listă” de către Comisie. În ceea ce privește „înscrisa pe listă” a unei țări terțe, se aplică articolul 9 alineatul (2) din Directiva 1999/2/CE.

---

⁵² Articolul 19 litera (e) punctul (i) din Regulamentul delegat (UE) 2019/2124 al Comisiei.

⁵³ Cu excepția germenilor, în cazul cărora se aplică un regim specific [a se vedea Regulamentul (UE) 210/2013 din 11 martie 2013 privind aprobarea unităților care produc germeni în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 68, 12.3.2013, p. 24)].

⁵⁴ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1793 al Comisiei din 22 octombrie 2019 privind intensificarea temporară a controalelor oficiale și măsurile de urgență care reglementează intrarea în Uniune a anumitor bunuri din anumite țări terțe, de punere în aplicare a Regulamentelor (UE) 2017/625 și (CE) nr. 178/2002 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 669/2009, (UE) nr. 884/2014, (UE) 2015/175, (UE) 2017/186 și (UE) 2018/1660 ale Comisiei (JO L 277, 29.10.2019, p. 89).

⁵⁵ Directiva 1999/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante (JO L 66, 13.3.1999, p. 16).

4.4. Respectarea limitelor de iradiere cu cesiu radioactiv

Legislația UE stabilește, pentru anumite produse agricole care provin din țările terțe, niveluri maxime admise de cesiu radioactiv, care sunt verificate la importul în UE⁵⁶.

După încheierea perioadei de tranziție, acestor produse importate din Regatul Unit în UE li se aplică cerințele referitoare la certificatele oficiale pentru anumite produse.

4.5. Standarde de comercializare pentru anumite produse alimentare importate

În afară de certificatele sanitare și fitosanitare, legislația UE impune, pentru anumite produse agricole de bază importate în UE, certificate (standard de comercializare). În această situație se găsesc:

- **10 fructe și legume**⁵⁷: În conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 543/2011, la punctul de import în UE există două posibilități de acceptare a declarației vamale:
  - organismul de inspecție competent din statul membru al UE importator efectuează un control și eliberează un certificat de conformitate (informând autoritatea vamală că pentru loturile respective a fost eliberat un certificat de conformitate) sau
  - organismul de inspecție competent informează autoritatea vamală că nu a eliberat un certificat de conformitate pentru loturile în cauză, deoarece acestea nu trebuie controlate, având în vedere analiza riscurilor menționată la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 543/2011.

Acest lucru nu este valabil în cazul în care Comisia a aprobat controalele privind conformitatea cu standardele de comercializare efectuate de Regatul Unit înainte de importul în Uniune, în condițiile prevăzute la articolele 15 și 16 din Regulamentul (UE) nr. 543/2011.

- **Păsările de curte**: În conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 543/2008 al Comisiei⁵⁸, utilizarea unor termeni facultativi precum „interval liber” necesită un certificat eliberat de autoritatea competentă din țara de origine;

---

⁵⁶ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1158 al Comisiei din 5 august 2020 privind condițiile de import al produselor alimentare și al hranei pentru animale originare din țările terțe în urma accidentului produs la centrala nucleară de la Cernobil (JO L 257, 6.8.2020, p. 1)

⁵⁷ A se vedea articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate (JO L 157, 15.6.2011, p. 1).

⁵⁸ Regulamentul (CE) nr. 543/2008 al Comisiei din 16 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește standardele de comercializare a cărnii de pasăre (JO L 157, 17.6.2008, p. 46).

- **Ouăle:** În conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 589/2008⁵⁹, ouăle de consum importate din țări terțe trebuie etichetate cu metoda de producție „standard non UE”. Acest lucru nu este valabil în cazul în care Comisia adoptă un act delegat pentru a ține seama de condițiile în care se consideră că ouăle importate au un nivel echivalent de conformitate cu standardele de comercializare ale Uniunii pentru ouă.
- **Vinul:** În conformitate cu articolul 90 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1308/2013, anumite produse vitivinicole trebuie să fie însoțite de un certificat întocmit de un organism competent din țara de origine a produsului și de un raport de analiză întocmit de un organism sau de o direcție desemnată de țara terță de origine. Pentru a reduce numărul de documente necesare pentru importurile în Uniune și a facilita controalele autorităților competente din statele membre, certificatul și raportul de analiză respective ar trebui combinate pentru a fi integrate într-un singur document, documentul VI-1. În conformitate cu articolul 51 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2018/273⁶⁰, țările terțe trebuie să comunice denumirea și adresa organismelor sau serviciilor desemnate de țara de origine sau, dacă acestea nu există în țara de origine, denumirea unui laborator deja autorizat în afara țării de origine a produsului, pentru completarea secțiunii referitoare la raportul de analiză din documentele VI-1.
- **Hameiul:** În conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1295/2008 al Comisiei⁶¹, importul de hamei necesită un atestat de echivalență;
- **Cânepa:** În prezent, importurile de cânepă sunt supuse unei cerințe privind licența de import⁶².⁶³

⁵⁹ Regulamentul (CE) nr. 589/2008 al Comisiei din 23 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului privind standardele de comercializare aplicabile ouălor (JO L 163, 24.6.2008, p. 6).

⁶⁰ Regulamentul delegat (UE) 2018/273 al Comisiei din 11 decembrie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, registrul plantațiilor viticole, documentele însoțitoare și certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii, notificările și publicarea informațiilor notificate, de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele și sancțiunile relevante, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 555/2008, (CE) nr. 606/2009 și (CE) nr. 607/2009 ale Comisiei și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 436/2009 al Comisiei și a Regulamentului delegat (UE) 2015/560 al Comisiei (JO L 58, 28.2.2018, p. 1).

⁶¹ Regulamentul (CE) nr. 1295/2008 al Comisiei din 18 decembrie 2008 privind importul de hamei din țări terțe (JO L 340, 19.12.2008, p. 45).

⁶² Articolul 189 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, articolul 9 și anexa (secțiunile C, D și G din partea I) la Regulamentul delegat (UE) 2016/1237 și articolul 17 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1239.

⁶³ În plus: cânepa brută care intră sub incidența codului NC 5302 10 trebuie să aibă un conținut de tetrahidrocannabinol (THC) mai mic sau egal cu 0,2 %; Semințele de cânepă destinate însămânțării trebuie să fie însoțite de o dovadă conform căreia conținutul de THC al soiului respectiv nu depășește 0,2 %; Semințele de cânepă, altele decât cele destinate însămânțării, pot fi importate numai de către

După încheierea perioadei de tranziție, cerințele referitoare la certificate se aplică produselor importate din Regatul Unit în UE.

4.6. Certificate de captură (produse pescărești)

În conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008⁶⁴, importul pe piața UE al produselor pescărești incluse în anexa I la regulamentul respectiv necesită un certificat de captură validat de statul de pavilion al țării terțe al navei de capturare, precum și de alte documente însoțitoare, specificate în anexele II și IV la regulamentul respectiv. Statele membre trebuie să valideze certificatele de captură în circumstanțe specifice.

După încheierea perioadei de tranziție, cerințele referitoare la certificatele de captură se aplică produselor pescărești importate din Regatul Unit în UE.

B. DISPOZIȚII RELEVANTE PRIVIND SEPARAREA ALE ACORDULUI DE RETRAGERE⁶⁵

1. PRODUSE ALIMENTARE DE ORIGINE NEANIMALĂ

Articolul 41 alineatul (1) din Acordul de retragere prevede că mărfurile existente și identificabile în mod individual care au fost introduse legal pe piață în UE sau în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție pot fi puse la dispoziție în continuare pe piața UE sau a Regatului Unit și pot circula între aceste două piețe până când ajung la utilizatorul final.

Operatorului economic care invocă această dispoziție îi revine sarcina de a demonstra, pe baza unor documente relevante, că mărfurile respective au fost introduse pe piață în UE sau în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție⁶⁶.

În sensul acestei dispoziții, „introducere pe piață” înseamnă furnizarea inițială a unei mărfi pentru distribuție, consum sau utilizare pe piață în cursul unei activități comerciale, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit⁶⁷. „Furnizarea unei

---

importatori autorizați de statul membru. Importatorii autorizați trebuie să prezinte dovada că semințele au fost plasate într-o stare care exclude utilizarea pentru însămânțare sau au fost amestecate cu alte semințe decât cele de cânepă pentru a prepara hrana animalelor sau au fost exportate către o țară terță.

⁶⁴ Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (JO L 286, 29.10.2008, p. 1).

⁶⁵ Dacă un produs alimentar individual a fost deținut în UE, înainte de încheierea perioadei de tranziție, în scopul vânzării, inclusiv al oferirii spre vânzare sau al oricărei alte formă de transfer, indiferent dacă este gratuită sau nu, acest „stoc” de produse alimentare poate fi vândut, distribuit sau transferat în UE după încheierea perioadei de tranziție [a se vedea definiția de la articolul 3 punctul 8 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002: „«introducerea pe piață» înseamnă deținerea produselor alimentare sau a hranei pentru animale în scopul vânzării, inclusiv oferirea pentru vânzare sau orice altă formă de transfer, indiferent dacă este gratuită sau nu, și însuși vânzarea, distribuția și alte forme de transfer”].

⁶⁶ Articolul 42 din Acordul de retragere.

⁶⁷ Articolul 40 literele (a) și (b) din Acordul de retragere.

mărfi pentru distribuție, consum sau utilizare” înseamnă că „o marfă existentă și identificabilă în mod individual, după etapa de fabricație, face obiectul unui acord scris sau verbal încheiat între două sau mai multe persoane juridice sau fizice pentru transferul dreptului de proprietate, al oricărui alt drept real sau al posesiei cu privire la marfa în cauză sau aceasta face obiectul unei oferte adresate unei/unor persoane juridice sau fizice pentru încheierea unui astfel de acord”⁶⁸.

Exemplu: Un produs alimentar individual (de origine neanimală) vândut de un producător cu sediul în Regatul Unit unui comerciant angro cu sediul în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție poate fi importat în continuare în UE fără a fi necesară reetichetarea pentru a indica numele sau denumirea comercială și adresa importatorului UE.

2. ALIMENTE DE ORIGINE ANIMALĂ

Normele stabilite în secțiunea B. punctul 1 din prezentul aviz nu se aplică produselor alimentare de origine animală⁶⁹.

Aceste produse trebuie să respecte normele UE privind produsele alimentare prevăzute în secțiunea A din prezentul aviz după încheierea perioadei de tranziție, chiar dacă produsul a fost plasat pe piața Regatului Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție.

C. NORMELE APLICABILE PRODUSELOR ALIMENTARE ÎN IRLANDA DE NORD DUPĂ ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE

Protocolul privind Irlanda/Irlanda de Nord („Protocolul I/IN”) se aplică după încheierea perioadei de tranziție⁷⁰. Protocolul I/IN este supus consimțământului periodic exprimat de Adunarea Irlandei de Nord, perioada inițială de aplicare fiind de patru ani după încheierea perioadei de tranziție⁷¹.

Ca urmare a Protocolului I/IN, anumite dispoziții ale dreptului UE sunt aplicabile inclusiv în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord. Prin Protocolul I/IN, UE și Regatul Unit au convenit, în plus, că în măsura în care normele UE se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord, aceasta din urmă este tratată ca și cum ar fi un stat membru⁷².

---

⁶⁸ Articolul 40 litera (c) din Acordul de retragere.

⁶⁹ Articolul 41 alineatul (3) litera (b) din Acordul de retragere.

⁷⁰ Articolul 185 din Acordul de retragere.

⁷¹ Articolul 18 din Protocolul I/IN.

⁷² Articolul 7 alineatul (1) din Acordul de retragere coroborat cu articolul 13 alineatul (1) din Protocolul I/IN.

Protocolul I/IN prevede că legislația UE în domeniul alimentar se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord⁷³.

Aceasta înseamnă că trimerile la UE și la statele membre ale UE din părțile A și B ale prezentului aviz trebuie înțelese ca incluzând Irlanda de Nord, în timp ce trimerile la Regatul Unit trebuie înțelese ca referindu-se numai la Marea Britanie⁷⁴.

Mai precis, aceasta înseamnă, printre altele, următoarele:

- produsele alimentare plasate pe piață în Irlanda de Nord trebuie să respecte legislația UE în domeniul alimentar în ceea ce privește cerințele de autorizare, etichetarea etc.;
- produsele alimentare expediate din Irlanda de Nord către UE nu sunt produse alimentare importate (a se vedea mai sus secțiunea A);
- produsele alimentare expediate din Marea Britanie către Irlanda de Nord sunt produse alimentare importate (a se vedea mai sus secțiunea A);
- orice „listă” sau „autorizație” a Regatului Unit (a se vedea secțiunea A de mai sus) nu ar include Irlanda de Nord;
- dacă într-o evaluare, înregistrare, certificat, aprobare sau autorizare trebuie indicat un stat membru, Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord trebuie indicat ca fiind „Regatul Unit (Irlanda de Nord)” sau „UK(NI)”⁷⁵;
- dacă legislația UE reglementează etichetarea originii produselor alimentare (pentru exemple, a se vedea mai sus secțiunea A punctul 1), Irlanda de Nord trebuie asimilată unui stat membru al UE.

Cu toate acestea, Protocolul I/IN exclude posibilitatea ca Regatul Unit, în ceea ce privește Irlanda de Nord, să:

- participe la procesul de luare a deciziilor și de elaborare a deciziilor Uniunii⁷⁶;
- inițieze proceduri de opoziție, de salvagardare sau de arbitraj, în măsura în care acestea se referă la reglementări, standarde, evaluări, înregistrări, certificate, aprobări și autorizații emise sau efectuate de statele membre ale UE⁷⁷;
- acționeze ca autoritate principală pentru evaluări, examinări și autorizații⁷⁸;

---

⁷³ Articolul 5 alineatul (4) din Protocolul I/IN și secțiunile 24, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 36, 43, 46 și 47 din anexa 2 la respectivul protocol.

⁷⁴ Cu toate acestea, toate navele de pescuit care arborează pavilionul Regatului Unit vor fi considerate nave ale țărilor terțe după încheierea perioadei de tranziție.

⁷⁵ Articolul 7 alineatul (3) al patrulea paragraf din Protocolul I/IN.

⁷⁶ În cazul în care este necesar un contact sau o consultare reciprocă, aceasta va avea loc în cadrul grupului de lucru consultativ mixt instituit prin articolul 15 din Protocolul I/IN.

⁷⁷ Articolul 7 alineatul (3) al cincilea paragraf din Protocolul I/IN.

- invoce principiul țării de origine sau recunoașterea reciprocă a produselor plasate legal pe piața din Irlanda de Nord⁷⁹.

Mai precis, aceasta înseamnă, printre altele, următoarele:

- în domeniul nearmonizat, faptul că un produs alimentar este plasat în mod legal pe piața din Irlanda de Nord nu poate fi invocat atunci când produsul alimentar este introdus pe piață în UE.

Site-urile web ale Comisiei privind importurile de produse alimentare (https://ec.europa.eu/food/safety/official_controls/legislation/imports_en) și agricultura ecologică (https://ec.europa.eu/agriculture/organic/index_en) furnizează informații generale despre legislația UE privind produsele alimentare importate și agricultura ecologică. Aceste pagini vor fi actualizate cu noi informații, dacă va fi necesar.

Comisia Europeană
Direcția Generală Sănătate și Siguranță Alimentară
Direcția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală
Direcția Generală Afaceri Maritime și Pescuit

---

⁷⁸ Articolul 13 alineatul (6) din Protocolul I/IN.

⁷⁹ Articolul 7 alineatul (3) primul paragraf din Protocolul I/IN.

ANEXA 1: LEGISLAȚIA UE ÎN DOMENIUL ALIMENTAR ARMONIZEAZĂ ETICHETAREA PRODUSELOR ALIMENTARE PLASATE PE PIAȚA UE

- Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare⁸⁰;
- Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare⁸¹;
- Regulamentul (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind alimentele destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică, alimentele destinate unor scopuri medicale speciale și înlocuitorii unei diete totale pentru controlul greutateii⁸²;
- Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic⁸³, precum și Regulamentul (CE) nr. 1830/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind trasabilitatea și etichetarea organismelor modificate genetic și trasabilitatea produselor destinate alimentației umane sau animale, produse din organisme modificate genetic, și de modificare a Directivei 2001/18/CE⁸⁴;
- Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole⁸⁵;
- Regulamentul (CE) nr. 1379/2013 al Consiliului privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură⁸⁶;
- Legislația sectorială a UE în domeniul alimentar referitoare la etichetarea produselor alimentare și la informațiile privind produsele alimentare, cum ar fi legislația privind băuturile spirtoase⁸⁷, mierea⁸⁸, extractele de cafea și de

---

⁸⁰ JO L 304, 22.11.2011, p. 18.

⁸¹ JO L 404, 30.12.2006, p. 9.

⁸² JO L 181, 29.6.2013, p. 35.

⁸³ JO L 268, 18.10.2003, p. 1.

⁸⁴ JO L 268, 18.10.2003, p. 24.

⁸⁵ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁸⁶ JO L 354, 28.12.2013, p. 1.

⁸⁷ Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase (JO L 39, 13.2.2008, p. 16).

cicoare⁸⁹, produsele din cacao și din ciocolată destinate consumului uman⁹⁰, anumite tipuri de zahăr⁹¹, fructele și legumele și fructele și legumele prelucrate⁹², sucurile de fructe⁹³, gemurile, jeleurile și marmeladele de fructe⁹⁴, uleiul de măsline și uleiul de sămburi de măsline⁹⁵ și anumite produse lactate⁹⁶;

- Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice⁹⁷;
- Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat⁹⁸;
- Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale⁹⁹.

---

⁸⁸ Directiva 2001/110/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind mierea (JO L 10, 12.1.2002, p. 47).

⁸⁹ Directiva 1999/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 privind extractele de cafea și de cicoare (JO L 66, 13.3.1999, p. 26).

⁹⁰ Directiva 2000/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iunie 2000 privind produsele din cacao și din ciocolată destinate consumului uman (JO L 197, 3.8.2000, p. 19).

⁹¹ Directiva 2001/111/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind anumite tipuri de zahăr destinate consumului uman (JO L 10, 12.1.2002, p. 53).

⁹² Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate (JO L 157, 15.6.2011, p. 1).

⁹³ Directiva 2001/112/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind sucurile de fructe și anumite produse similare destinate consumului uman (JO L 10, 12.1.2002, p. 58).

⁹⁴ Directiva 2001/113/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind gemurile, jeleurile și marmeladele de fructe, precum și piureul de castane îndulcit destinate alimentației umane (JO L 10, 12.1.2002, p. 67).

⁹⁵ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 29/2012 al Comisiei din 13 ianuarie 2012 privind standardele de comercializare a uleiului de măsline (JO L 12, 14.1.2012, p. 14) și Regulamentul (CEE) nr. 2568/91 al Comisiei din 11 iulie 1991 privind caracteristicile uleiurilor de măsline și ale uleiurilor din resturi de măsline, precum și metodele de analiză a acestora (JO L 248, 5.9.1991, p. 1).

⁹⁶ Directiva 2001/114/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind anumite tipuri de lapte conservat, parțial sau integral deshidratat și destinat consumului uman (JO L 15, 17.1.2002, p. 19).

⁹⁷ JO L 189, 20.7.2007, p. 1.

⁹⁸ JO L 204, 11.8.2000, p. 1.

⁹⁹ JO L 164, 26.6.2009, p. 45.